

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ. Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ
(10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013)

Ἱερωτάτε Μητροπολίτα Ταλλίνης καὶ πάσης Ἑσθονίας κύριε Στέφανε,
Ἱερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Συνεχίζοντες δι' ἕκτην ἡμέραν τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑσθονίας, μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἀγάπης ἦλθομεν καὶ εἰς τὸν ἱερόν αὐτὸν καὶ περικαλλῆ ναὸν τῆς ἀγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ ἱστορικῇ πόλει τῆς Haasralu καὶ εὕρισκόμεθα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν.

Ἦλθομεν διὰ νὰ ἴδωμεν ὑμᾶς καὶ νὰ μεταφέρωμεν πρὸς ὑμᾶς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ καὶ τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῆς πρὸς ἅπαντα τὰ τέκνα της, ὑπὲρ τῶν ὁποίων «νύκτα καὶ ἡμέραν» ποιεῖται ἐντεύξεις καὶ ἰκεσίας πρὸς τὸν Θεόν.

Γνωρίζομεν τὰς θλίψεις καὶ τὰς ταλαιπωρίας διὰ τῶν ὁποίων διήλθετε καὶ ὑμεῖς, διότι οὐδέποτε ἐπαυσάμεθα παρακολουθοῦντες ἐκ τοῦ ἐν Φαναρίῳ ἱεροῦ ἡμῶν Κέντρου τὴν πορείαν καὶ τὸν ἀγῶνα σας· γνωρίζομεν ὅμως καὶ τὸν θερμουργὸν ζῆλον σας διὰ τὴν πίστιν τῶν πατέρων σας καὶ τὴν ἐμμονὴν σας εἰς τὴν φίλην Ὁρθοδοξίαν· γνωρίζομεν καὶ τὰς ἀνυστάκτους προσπάθειας τοῦ Ἱερωτάτου ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Ταλλίνης καὶ πάσης Ἑσθονίας διὰ τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας κατὰ τὴν διαρρεύσαν σχεδὸν εἰκοσαετίαν καὶ ἀγαλλόμεθα μεγάλῳ διαπιστοῦντες τὴν σημαντικὴν πρόοδον ἢ ὁποία ἤδη ἐπετεύχθη καὶ διὰ ὁποίαν εἰργάσθητε ἅπαντες, κλῆρος καὶ λαός, ἐν ἀγαστῇ συμπονοῖᾳ ὑπὸ τὴν ποιμαντικὴν μέριμναν καὶ στοργὴν τοῦ Ἱερωτάτου ποιμενάρχου σας. Εὐχόμεθα δὲ ὀλοθύμως ὅπως συνεχίσητε «ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν

καὶ μακροθυμίαν» (Κολ. α΄ 10-11), δικαιούντες τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ ὅποια πρὸ ἐνενήκοντα ἔτων ἀνήγαγε διὰ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑσθονίας εἰς Αὐτόνομον καὶ ἐπ' ἐσχάτων ὑπεστήριξε σθεναρῶς τὴν ἀνασύστασιν τοῦ αὐτονόμου αὐτῆς καθεστῶτος, εὐφραίνοντες διὰ τῆς πνευματικῆς ὑμῶν προόδου τὴν καρδίαν αὐτῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, ὡς καλῶς γνωρίζετε, οὐδέποτε ἐστηρίχθη εἰς μεγέθη καὶ ἀριθμούς, οὔτε ἐπεδίωξεν ἐξουσίαν καὶ ἰσχὺν κοσμικὴν. Ἐνισχυομένη ὑπὸ τῆς ἐνθαρρυντικῆς προτροπῆς τοῦ Κυρίου "μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον" (Λουκ. ιβ΄,32) καὶ ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι ἀρκεῖ αὐτῇ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, πορεύεται ἐν τῷ κόσμῳ αἴρουσα τὸν σταυρὸν αὐτῆς ἐν τῇ προοπτικῇ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Αὐτὴν ἀναγγέλλει καὶ διὰ τοῦ κηρύγματός της εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, συνεχίζουσα τὸ ἔργον τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀλλὰ καὶ τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, εἰς μίαν τῶν ὁποίων, τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, εἶναι ἀφιερωμένος καὶ ὁ ναὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρισκόμεθα αὐτὴν τὴν ὥραν δοξάζοντες ἀπὸ κοινοῦ τὸν Ἀναστάντα Χριστόν.

Αὐτὴν τὴν χάριν παρακαλοῦμεν πατρικῶς πάντας ὑμᾶς νὰ μεταδίσετε διὰ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων σας εἰς τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ὅποیان ζῆτε καὶ δημιουργεῖτε. Νὰ μεταδίσετε τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως, τὴν ὅποیان μετέφερε πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου ἡ ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τὴν συνάντησίν της μετὰ τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Διότι ἡ χαρὰ αὕτη δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, ἢ ὅποια «ὡς ἄνθος μαραίνεται καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται», ἀλλὰ ἀποτελεῖ μόνιμον καὶ ἀναφαίρετον θησαυρὸν, τὸν ὅποιον οὐδεὶς καὶ τίποτε δὲν δύναται νὰ μᾶς ἀποστερήσῃ· ἀποτελεῖ δωρεὰν τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτὸν καὶ ἐμπιστευομένους "ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν" αὐτῶν εἰς τὴν πατρικὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ.

Τὸ τοιοῦτον δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι ἡ ζωὴ τῶν χριστιανῶν διέρχεται ἄνευ θλίψεων καὶ πειρασμῶν· τοῦναντίον μάλιστα, διότι "διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ" (Πραξ. Ἀποστ. ιδ΄,22-23). Δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀντιμετωπίζωμεν καὶ τὰς θλίψεις καὶ τὰς δυσκολίας καὶ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ παρόντος κόσμου ἐν ὑπομονῇ καὶ πίστει, διότι τὰ τοιαῦτα δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσουν τὴν δεδομένην ὑπὸ τοῦ Κυρίου χαρὰν ἡμῶν, ἐρειδομένην ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι τόσον ἡ ὕπαρξις ὅσον καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἡμῶν εὐρίσκονται ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ.

Ἐξ αὐτῆς τῆς βεβαιότητος ἃς ἀντλῶμεν καὶ ἡμεῖς θάρρος καὶ αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν ἀντιμετωπίζωμεν τὰ ἐπισυμβαίνοντα ἡμῖν ἐνίοτε λυπηρά, μιμούμενοι καὶ ἐν τούτῳ τὸ παράδειγμα τῆς μυροφόρου ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, ἡ ὁποία θαρσαλέως ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν τῇ πρωΐᾳ τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων εἰς τὸν τάφον τοῦ προσφιλοῦς αὐτῆς διδασκάλου, οὐδόλως ὑπολογίσασα τὴν δυσκολίαν τοῦ ἐγχειρήματος, ἂν καὶ ἐγνώριζε καλῶς ὅτι ἐπὶ τὸν τάφον ἔκειτο λίθος βαρὺς καὶ φυλασσόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῆς ἐθριάμβευσαν καὶ τὰ ἐμπόδια ἤρθησαν καὶ οἱ φυλάσσοντες ἠκυρώθησαν, διότι οὐδεμία δύναμις δύναται νὰ ἀντισταθῇ εἰς δύναμιν τοῦ Θεοῦ ἐνεργουμένην διὰ τῆς εἰς Αὐτὸν πίστεως καὶ ἀγάπης, ἔστω καὶ ἐὰν προσωρινῶς φαίνεται νὰ ὑπερισχύῃ καὶ νὰ νικᾷ. Ἀρκεῖ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν νὰ εἶναι γνησία καὶ εἰλικρινής, ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ κριτήριον τῆς γνησιότητος τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς λέγων «ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με» (Ἰωάν. 14,21) καὶ ὑποσχόμενος ὅτι οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς Αὐτοῦ θὰ μένουν ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτοῦ· "ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου" (Ἰωάν. 15,10).

Μείνατε καὶ σεῖς ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς Χριστοῦ τηροῦντες τὰς ἐντολάς Αὐτοῦ διὰ τὴν ἔχητε καὶ πεπληρωμένην τὴν χαρὰν Αὐτοῦ ἐν ταῖς καρδίαις σας, δοξάζοντες Αὐτὸν πάντοτε διὰ τῶν ἔργων σας.

Εἴθε ἡ Χάρις καὶ τὸ πλούσιον ἔλεος τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι πάντοτε μαζί σας καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν ζωὴν σας.